

skelige Periode, vi med Hensyn til Brændsel har haft, formentlig retfærdiggør, at der nu tages fuldt saa meget Hensyn til Skovhruget som tidligere.

Med disse Betragtninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Mads Jensen: En meget væsentlig Part af den Skov, der er i privat Eje, er Smaaskove, som det fremgaar af, at de 62 000 ha Smaaskov, vi har her i Landet, ejes af 21 000 Ejere. Disse mange Smaaskove er en Pryd for Landskabet; vi kan slet ikke gøre os fortrolige med, at vi skulde undvære de mange dejlige Smaaskove. Det har jo ogsaa overordentlig stor Betydning for Landets Udvikling, at Skovene bliver bevaret ikke alene med Bebyggelse for Øje, men ogsaa af Hensyn til den nødvendige Fremskaffelse af Brændsel. Det er derfor ønskeligt, at ikke alene de Smaaskove, vi har, bliver bevaret, men at der ogsaa kunde opstaa flere nye Smaaskove. Vi har en Mængde Arealer rundt omkring i Landet, som nu bliver benyttet til almindeligt Landbrug, men som slet ikke egner sig dertil, og som til Trods for den uhyre Flid og Dygtighed, der bliver udfoldet paa dem, kun skænker et meget karligt Udbytte. Hvis den Energi og Dygtighed der her udfoldes, blev anvendt paa bedre Egne og bedre Jorder, vilde det give et ganske anderledes godt Udbytte, og det vilde være af overordentlig stor Betydning, hvis de Arealer, i alt Fald for en væsentlig Del, blev tilplantet. Dette vilde være en mere økonomisk Anvendelse af disse Arealer, og hvis det foreliggende Lovforslag kunde virke i den Retning, vilde det bl. a. glæde mig.

De Smaaskove, vi har, bliver imidlertid sikkert ikke altid passet, som de burde passes. Det er ikke altid, fordi Ejerne ikke har Interesse for sine Skovarealer, men det er, fordi han mangler det Kendskab, som han nødvendigvis maa have, naar Resultatet skal blive godt. Her mangler skovkyndig Medhjælp, og denne Mangel vil blive afhjulpet ved dette Forslags Vedtagelse. Men jeg vil ogsaa, ligesom den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Bruun) gjorde, henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at der er adskillige af de Smaaskove, vi har, som har faaet en mindre blid Medfart i de senere Aar. Jeg tænker her særlig paa det, som der ogsaa blev gjort opmærksom paa i det høje Folketing, at

der er Skove, hvor de saakaldte Gaardslagtere er gaaet for vidt. Vi ved jo godt, at disse Gaardslagtere udnytter Situationen paa den Maade, at naar de faar en Gaard, afklæder de den for alt, hvad afklædes kan. De sælger bort alt muligt, hvad der kan sælges, og findes der Træer, sælger de ogsaa Træerne bort. Jeg ved, at det har fundet Sted adskillige Steder, og nu kan det nok være, at den Brændselstrang, der har været til Stede, har bidraget til, at man har taget noget lempeligere paa de Mennesker, end man ellers vilde have gjort, men jeg vil dog gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at dette Forhold ikke bør vedblive at finde Sted. Det er ikke rigtigt, at Spekulanter skal have Lov til at ødelægge de faa Skove, vi har. Hvis Brændselsvanskelighederne skulde være ved endnu en Tid, er der sikkert store Skove nok, hvor der kan tages mere kraftigt fat. Lad os derfor beholde de Smaaskove, vi har, og skaane dem saa meget som muligt.

Jeg glæder mig ved, at dette Forslag er kommet frem, for jeg tror ikke blot, at det vil bidrage til, at de Skove, vi har, vil blive bevaret, men jeg tror ogsaa, at det vil bidrage til, at der vil opstaa flere andre Smaaskove. Naar man faar denne sagkyndige Medhjælp, vil nemlig sikkert mange flere plante end de, der hidtil har gjort det. Det er klart, at naar man mangler sagkyndig Medhjælp, kommer man undertiden galt af Sted, naar man begynder paa en saadan Plantning, og bliver saa maaske bange for at fortsætte dermed. Derfor hilser jeg for min Part dette Lovforslags Fremkomst med Glæde og skal tilsige det mit Partis og min egen Støtte til Vedtagelse i dette høje Ting.

J. P. Møller: Dette Lovforslag, som nu er blevet anbefalet af de forskellige Partiers Ordførere, vil ogsaa jeg gerne give min og mit Partis bedste Anbefaling. Det vil jo have en dobbelt Virkning. For det første vil det medføre, at de Plantninger, vi allerede har, bliver bevaret, og dernæst vil det, som ogsaa den sidste ærede Ordfører udtalte, vel ogsaa bidrage til, at der bliver foretaget mange flere Plantninger, og vi har Arealer nok, som trænger til at blive beplantet. Det er, som Dalgas sagde: „Hvad udad tabtes, skal indad vindes“ og: „Hvor Ploven ej kan gaa, der bør et Træ at staa“. Vi har adskillige Pladser her i Landet, hvor der kunde staa mange, mange Træer, som kunde blive til